

گۆڤاری ئەكادیمیای كوردی

• ژماره (61) • 2024 •

سەرۆکی ئەكادیمیای كوردی و خاوهن ئیمتیازی گۆڤار

حهههسه عید حهههن

سهرنوسهر:

پ.د. كاروان عومه ر قادر

به پڕۆه بهری نووسین:

د. په خشان فههمی فەرحو

دهستهی نووسهران:

- پ.د. قهیس کاکل توفیق

- پ.د. موحسین ئەحمەد عومەر

- پ.د. بهختیار سه جادی

- پ.د. فەرهاد قادر کهریم

- پ.ی.د. عهبدلواحید ئیدریس شهریف

- پ.ی.د. نهوزاد ئەحمەد ئەسود

- د. لهزگین عهبدولرهمان ئەحمەد

دهستهی پراویژکاران:-

- پ.د. میشیل لیزه نپیگ

- پ.د. مارتن فان برونسن

- پ.د. جهلیلی جهلیل

- پ.د. صالح ئاکین

- پ.د. جهغه ر شیخولئیسلامی

- پ.د. عهبدولرهمان ئەداک

- پ.د. هاشم ئەحمەدزاده

ته کنیکه کانی وه لآمی کاریگهر له ئاخاوتندا

پ. د. عه بدولواحد مشیر دزهیی

به شی زمانی کوردی / کۆلیژی کۆلیژی زمان
زانکۆی سه لآحه دین - هه ولییر
abdulwahid.mahmood@su.edu.krd

م. ی. میدیا جه لال مه جید

به شی زمانی کوردی / کۆلیژی په روه دهی
مه خموور / زانکۆی سه لآحه دین - هه ولییر
Midya.majeed@su.edu.krd

پوخته:

ئه م توێژینه وه یه باس له و ته کنیکانه ده کات که توانامان پێ ده به خشیت له بارودۆخه جیاوازه کاندای کاردانه وه یه کی کاریگهرمان هه بیته. وه لآمی کاریگهر؛ وه لآمیکی خیرا و کورت و کاریگهر و یه کلاکه ره وه یه، زۆر جار به رانه به بیده نگ ده کات. وه لآمه ده وه لآمه دات ئامرازێ به هیزی زمانی وه ک ته کنیک به کار به نیت که هه لگری چه ندین ئارگومینتنتی به هیزه، که تیایدا پووچه لکردنه وه و پووئکردنه وه ی راستییه ک و لاوازکردنی گوتنی قسه که ره. گرنگی ئه م توێژینه وه یه به ئاشناکردنی هه موو چین و توێژه کانه به داریشتنی ته کنیکه کان، به وه ی توانای به ره مه یه نانی وه لآمیکی کاریگهریان هه بیته. ئه م توێژینه وه یه له دوو به ش پیک هاتوه؛ به شی یه که م: تاییه ته به ناساندنی وه لآمی کاریگهر و تاییه تییه کانی، توانستی پراگماتیک و گرنگی ئارگومینت به کاریگهری. به شی دووهم: ته کنیکه کان: ئارگومینتنتی فریودان، ته کنیکه دانایی، ته کنیکه پرسیار، لادان له وه لآم، جۆره کانی به ستنه وه، هه له یه نجانێ گوتنی قسه که ره، ئایرونی. له کۆتاییدا گه یشتینه ئه وه ئه نجامه ی که به به کاره یه نانی ته کنیکه زمانی به هیز؛ به رانه به سه رسام ده بیته و بیده نگ ده بیته.

کلپه وشه: کاریگهری، شیواز، ته کنیکه زمانی، وه لآم (کاردانه وه)، ئارگومینت

پیشه کی

توژیینه وه که به ناویشانی "ته کنیکه کانی وه لآمی کاریگهر له ناخاوتندا" یه، یه کیکه له پرۆسه کانی په یوه نندیکردن له سه ره بنه مای کار و کاردانه وه یه، به به کارهینانی ته کنیکی زمانی.

- گرنگی توژیینه وه که

وه لآمی کاریگهر بۆ چوونه ناو گۆره پانی ژبان، بۆ رووه پرووبوونه وه ی هه لۆیسته کان پیویسته، چونکه وه ک ئامرازیکه یارمه تیمان ده دات که به رگری له خۆمان بکه یین، یان بۆ پیویستی هه ر بارودۆخیک وه لآمیکی گونجاو بده یینه وه.

- نامانج له م توژیینه وه که

بۆ گه یشتن به وه لآمی ئه م پرسیارانه یه: ئایا وه لآمه کان زهرن، یان روومه ندی ده پارێزن؟ ئایا بۆ دارشتنی وه لآمیکی کاریگهر، پشت به چ جۆره ته کنیکیک ده به ستین؟ ئایا پراگماتیک و ئارگومینت، کاریگه ریی بۆ دارشتنی وه لآم هه یه؟ وه لآمه کان زیاتر راسته وخۆن، یان ناراسته وخۆن؟

- که ره سه ته ی توژیینه وه که

که ره سه ته کانی توژیینه وه نمونه ی وه لآمه کانی پۆژانه ی هه موو چین و توژییه کانه، به تابه ت سیاسه تمه دار و که سایه تی ناودار و ئاینپه ره ره و شاعیران.

- ریبازی توژیینه وه که

ریبازیکی وه سفیی شیکارییه، میتۆدی په فتاری له سه ره بنه مای کار و کاردانه وه کار ده کات.

- ناوه روۆکی توژیینه وه که

توژیینه وه که جگه له پیشه کی و ئه نجام، له دوو به ش پیک هاتوو: **به شی یه که م**: تابه ته به ناساندنی وه لآمی کاریگهر له باره ی پیناسه و زاراوه ی وه لآمی کاریگهر و تابه تمه ندییه کانی، هه ره ها گرنگی شیواز و پراگماتیک له وه لآمی کاریگهر. **به شی دوو م**: به شیک له ته کنیکه گرنکه کانی وه لآمی کاریگهر: ئارگومینتی فریودان، شیوازی دانایی، شیوازی پرسیار، لادان له وه لآم، جۆره کانی به ستنه وه، ده ره ئه نجام (هه لپه نجانانی گوتنی قسه که ره)، ئایروونی و پارادۆکس، هاوته رییی.

به شی یه که م: وه لآمی کاریگهر

۱-۱. چه سپاندنی زاراوه

هه ره وه ک باوه، له ناو کۆمه لگه گویمان له چه ندین زاراوه بووه بۆ وه لآمی کاریگهر، وه ک: وه لآمی ده مکوتکه ره، به لگه ی لئ بری، بیده نگه کرد، بلۆکی کرد، وه لآمی ئاماده، ددانشکین، ده ستته ره، داینیشاند له سه ره جئ، وه لآمی ژیرانه، هه ناسه ی لئ بری، وه لآمی خیرا، نوقه ی لئوه نه هیشته، وه لآمی گونجاو، وه لآمییک له شوینی خۆی بوو، ده می وشک بوو، لآلی کرد، شه ره مزاری کرد...

زاراوه ی "وه لآم": ئیمه ده زانین که قسه که ره به هۆی ئامرازه کانی پرس یان به هۆی ئاواز، پرسیاریک ده کات و گوینگر وه لآمی پرسیارکه ره ده داته وه، به لآم زاراوه ی وه لآم به کارهینانیکه تری هه یه که خۆی شار دووه ته وه له کارلیکی گوینگر، له گه ل گوتنی قسه که ره، ئه مه ش به ره په رچدانه وه ی گوینگره بۆ قسه که ره. ئه گه ره کاردانه وه که (به ره په رچدانه وه که) له ناو گفتوگۆکه بوو، واته به نۆره بوو، ئه م کاردانه وه یه پیی ده گوتریت وه لآم، که کارلیک له گه ل قسه که ره ده کات و گفتوگۆکه داده خات (علوی، ۲۰۲۰، ۱۳۶)، واته زاراوه ی وه لآم: کاردانه وه یه کی کاریگهره بۆ گوتنیکه قسه که ره و قسه که ره بیده نگ ده کات.

۲-۱. زمان وه ک کار و کاردانه وه له پرۆسه ی وه لآمی

کاریگهر

مرۆف به هۆی ئه و توانایه ی میشکی که وه ک کارگه یه کی به ره مه مهینانی گوتنی جۆراو جۆره له بارودۆخی جیاوازا، ئاماده باشی ئه وه ی تیدایه که چه ندین گوتنی جیاواز به شیوه یه کی داهینه رانه ده ره بریت، نه ک لاساییکردنه وه. که واته مرۆف بۆ هه ره هانده ریکی زمانی (گوتنیکه قسه که ره) له توانایدا هه یه وه لآمیکی جیاواز بداته وه که لاساییکه ره وه نه بیت. که واته هه ره گوتنیک وه ک هانده ریکی له توانایدا هه بیت کار له لایه نی ده روونیی وه رگر بکات، ئه و کاردانه وه یه کی ده بیت. گوتنه که ده بیته کاریکی (هانده ره) یک زمانی، وه لآم ده بیته کاردانه وه (السعران، ۱۹۹۲، ۳۰۵). په یوه ندیی نیوان زمان و په فتار ده گه ریته وه بۆ بلۆمفیلد، که زمان و ده رووناسی به یه که وه ده به ستیته وه. ده لیت: واتای زمانی: بریتییه له وه باره ی که قسه که ی

تیدا ده کریت و لهو کاردانه وه یه ی که له گوپگر به دی ده کریت (عمر، ٢٠٠٦، ٦١).

٣-١. کاریگه ری (Effective) له وه لآمی کاریگه ر

کاریگه ری یه کیکه له بنه ماکانی واتای فۆرمه که، جا وشه بیت یان پرسته، چونکه بنه ماکانی واتا بریتین له: (مه به ست، نرخ، بیر، کاریگه ری) (دزه یی، ٢٠٠٩، ٤٩). مه به ست: واته مه به ست له گه یاندنی گوتنه که چیه؟ نرخ: واته گوتنه که به پپی جووری که سه که نرخه که ی به دیار ده که ویت و کاریگه ری زیاتر ده بیت. بیر: واته چۆنیه تیی بیرکردنه وه که. کاریگه ری: تا چ راده یه ک کاریگه ری له سه ر به رانه ر ده بیت، ئه ویش له کاردانه وه ی وه رگردا به دیار ده که ویت. له وه لآمی کاریگه ردا گوتنه که ی قسه که ر (کار) کاریگه ری هه یه، بۆیه کاردانه وه یه کی (وه لآمیکی) کاریگه ری به رانه ر ده بیت.

کاریگه ری یه کیکه له پیکهاته کانی پرۆسه ی په یوه ندیکردن، پرۆسه یه کی گه یاندنی بیروکه کانه له ریگه ی دارشتنی پلان، هه ره مه کی نییه، ئه ویش به به کارهینانی نامرازه کانی زمان. کاریگه ری ئیراده و کرده وه یه که بۆ گوپینی په فتار و بیروباوه، یان بۆچونه کان، یان هیه نه بیت گوپانکاریی تیدا بکات، یان به ها و بیروکه ی نوئی بچه سپینیت، به لآم کارتیکراو (کارلیکراو) ئه و ئه نجامه یه که له پرۆسه ی کاریگه رییه وه یه (مصباح، ٢٠٠٥، ١٧، ١٨). که واته کاریگه ری بریتیه له: پرۆسه ی کاریگه ریکردن له سه ر ده روون و به ها و هه لۆیتست و په فتاره کانی مرووف، بۆ گوپینی بیروکه کانی و باوه ر به گوتنه که ی بهینیت و بیده نگه ی بکات، چونکه تا باوه ر نه هینیت؛ ملکه چ نابیت.

٤-١. وه لآمی کاریگه ر

زۆر جار له گفوتگو و په یوه ندیه کانی رۆژانه دا، یان له ژبانی پیشه یی، یان له راگه یاندن له کاتی چاوپیکه وتندا، یان له سیاسه ت، که سانیک که وتونه ته به ر دۆخیکه وه که نه یانوانیوه وه لآمیکی گونجاوی به رانه ره که یان بده نه وه. جا دۆخیکه شه رمه زاری بیت، یان دۆخیکه پپیوست بیت. تووشی سه رسورمانی و سه رلیش یواوی بوون، به م هۆیه وه بیده نگ بوون، یان به هه لچونه وه وه لآمیکی زبیریان داوه ته وه. له هه ر دوو دۆخدا په شیمان بوونه ته وه.

ههروه ها بوار بۆ که سه که ی به رانه ر ده ره خسیت که جاریکی تر هیرشی زمانی بکاته وه، به هۆی ئه وه ی له جاری پشوو بۆی روون بووه ته وه که لاوازن و ده توانیت تووره یان بکات و ده زانیت که بۆ به رگریکردن له خویان هیه شتیکیان پپی نییه. وه لآمی کاریگه ر وه ک چه کیکه زیره کانه پپی ئه وه ی په شیمان بنه وه؛ به هانایانه وه دیت و نه هینیت ئه وه له یان له ده ست بچیت، چونکه په شیمان بوونه وه و په خنه گرتن له دواي گفوتگوکه سوودی نابیت. که واته وه لآمی کاریگه ر بۆ چونه ناو گوپه پانی ژبان پپیوسته. لایه نیکه ده روونیی تاکه، چونکه توانایه کی زیره کانه یه بۆ رووبه روو بوونه وه ی بارودۆخه له ناکاوه کانی ژبان. نامرازیکه بۆ به رگریکردن، نه ک چه کیکه هیرشکردن. دوورکه وتنه وه یه له گوتنی ناره و بۆ ئه وه ی به هیرتر ده ربکه ون و په یوه ندیه کانیان نه بچریت.

چه ند پیناسه یه کی وه لآمی کاریگه ر ده خه یه روو:

- وه لآمی کاریگه ر: جوپیکه له جووره کانی قسه کردن. له سه ر بنه مای دیالوگ و مشتومر و زۆرابازیی بیروکه کانه، به نارگومینتی رازیکه ر و کاریگه ر. گوتنیکه روون و له ناکاوه (بئی ناماده کارییه). له بارودۆخه له ناکاوه تاییه ته کانه وه به ره م دیت، که تیدا پشت به گوتنی زاره کی ده به ستیت. مه به ست لپی راستکردنه وه ی گوتنیک، سه لماندنی راستیه ک، یان به رگریکردن له گومانه ک، له گه ل پیکانی واتا و خیرایی له وه لآمدانه وه (فاعور، ٢٠١٤: ١٧).

- روونبیزییه کی بنگه رد و نارگومینتی یه کلاکه ره وه و وینایه کی جوان، بۆ بیریکه ورد. وه لآمیکی یه کلاکه ره وه ی به هیر و کاریگه ر و سه رنجراکیشه. باشتر و کاریگه رتر له گفوتگو یه کی توند و تیژ و زیاده ره وی (قاسم، ٢٠١٧، ٧٣).

- وه لآمی کاریگه ر: ئه وه وه لآمدانه وه یه که له دۆخه شه رمه زارکه ره کاندایا له گوپگر ده کات بیده نگ بیت و هیه شتیک نه دۆزیته وه که وه لآمی بداته وه. گوزارشت له زیره کی و وردبینی و په فتاری باش ده کات (جیلانی، ٢٠٢١، ٧). - جاحز (جاحظ) ده لیت: وه لآمی کاریگه ر به نرخترین داواکارییه، قورسترین گوتنی ئالۆزه، لیلترین رپیازه، ته نگترین ده رچه یه، چونکه وه لآمده ر له گه یاندنی بیروکه و به کارهینانی توانای په له ده کات. وه ک به نیازه

بۆماووی، بەلام ئەمە بۆچوونێکی چەوتە. هەبوونی ئەو جۆرە وەلامانە ھۆکارە کە دەگەرێتەو بە زۆر خۆبندنەو و تێکەڵییان بە شیعەر و ئایین، راھاتن لەسەر شیوازی زمانی پوخت و داھینزاو. ئەگەر خۆبندنەواریش نەبێت، بە ھۆی تێکەڵی بە دەورووبەرە کە و سەرنجدانی بۆ وەلامە بەھێزەکان و بێکردنەو و باوەرپەخۆبوون و ئارەزووی بۆ بابەتە کە و سەرنجی وردی بۆ درکێکردنی زانیارییەکانی یادگەرە. فالتین نوفوتنی پەسپۆری بەرپۆھەردنی ئەلامانی بۆ بەدەستھێنانی خێراییی وەلام، دووپاتی دەکاتەو کە تاییبەتەندییەکی بۆماووی نییە. دەلیت: مرۆڤ دەتوانێت خێراییی ژیری بەدەست بھێنێت و پەرە بە تواناکانی پەپوھەندیکردنی بدات (عطیات، ۲۰۱۲، ۲۸). کەواتە ھەموو مرۆڤێک بە ھۆی راھێنان و دووبارەکردنەو دەتوانێت شارەزابی پەیدا بکات. ھەرۆھە زۆربەیی توێژینەو دەروونی و زمانەوانییەکان ئەو دووپات دەکەنەو کە درکێکردنەکان و بەستەنەو زانیارییەکان لە یادگەر، بە ھۆی فێربوونە لە دەورووبەر یان ئەنجامدانی راھێنانە، نەک بۆماووی. ھەموو مرۆڤێک توانستێکی ھەیە کە لە سەرھەتای تەمەنی زانیارییەکان وەردەگرێت، دواتر رستەیی وا بەرھەم دەھێنێت کە ھەرگیز نەمانیستوو. بروانە: (Chomsky, 1985, 25-27).

۶-۱. تاییبەتییەکانی وەلامی کاریگەر

۱. خێراییی لە وەلام

وەلامی خێرا لە ساتێکی دیاریکراودا بەرھەم دێت (لەدایکبووی ساق خۆیەتی). وەلامی کاریگەر بەھاکە لە خێرایییە کە و دارشتنە خۆکارییە کە، واتە لە دارشتنێکی بەھێزدا سەختە خێرا بیت، بەلام ھەموو کەس لە وەلامێکی سادە و رووکەش خێرایییە (فاعور، ۲۰۱۴، ۲۷). وەلامدەر پێویستە لێھاووییی لە (خێراییی درکێکردن، خێراییی بێکردنەو، خێراییی ژیری) دا ھەبێت. کاتییک بە ئەقل دەلیت خێرا بە، پالەپەستۆیە ک بۆ مێشک دروست دەبێت کە بە خێراییی داوا لە فەرھەنگی مێشک دەکات بۆ ھەلبژاردنی وشە. ھەموو ئەم لێھاووانە خێراییی بە ھۆی پڕۆفەکردنی خێراییی "بەستەنەو و بێکردنەو و ژیری" بەدەست دەھێنێت.

ئەو شتە بە خێراییی پوچەل بکاتەو کە قسەکەری یەکەم لە گوتنە کە خۆیدا بەو ئەنجامە گەشتوو. بە روونکردنەو ھۆی، ئارگومێنتی داخراو دەکاتەو. بە روونترین ئارگومێنت، بەرانبەرە کە ییدەنگ دەکات (الحو، ۲۰۱۸، ۶).

کەواتە وەلامێکی ئاسان نییە، بەلکوو سەختە، چونکە پێویستی بە وردبینی و بێکردنەو و بەستەنەو و خێراییی ھەیە، بۆ ئەو ھۆی ئارگومێنتە داخراوەکان بۆ چەند مەبەستێکی دیاریکراو بکاتەو. ھەریە کە لە پێناسەکان لایەنێکی گرنگی خستووھەت روو. بەشی زۆری پێناسەکان بۆ لایەنی ھێرشێ زمانییە، بەلام تێمە پێناسەییەکی گشتگیر بۆ وەلامی کاریگەر دەکەین کە ھەموو جۆرەکانی وەلامی کاریگەر دەگرێتەو.

- وەلامی کاریگەر

وەلامێکە لە بارودۆخە شەرمەزارکەرەکان یان پێویستیەکان بەکار دێت. پەپوھەندییەکی بەھێزی بە گوتنی قسەکەرەو ھەیە. خاوەن ئارگومێنتی بەھێزە. پوخت و کورت و خێراییی. دواندنی ئەقڵی بەرانبەرە، بەمەش بەرانبەر سەرسام دەکات. ھێز و زیرەکی و باوەرپەخۆبوونی خاوەنە کە پێشان دەدات. قسەیی لێ دەپرێت و ییدەنگی دەکات.

ھوونە (۱)

گەنجیک بە مەلای گەورە دەلیت: ناوم

محەمەدە، باوکم ناوی عەبدوڵایە، دایکم ناوی

ئامینییە، لەگەڵ محەمەدە کە تۆ جیاوازی

چیە؟

مەلای گەورە دەلیت: محەمەدە کە من

وہییی بۆ ھاتوو، تۆش وەحە.

۵-۱. وەلامی کاریگەر لە کۆمەلگای کوردیدا

لە کۆمەلگای کوردیدا چەندین وەلامی ژیرانە و کاریگەر دەبێستین کە پەنگدانەو ھۆی لایەنێکی کولتووری کوردە. ھەرۆک لە لایەن ناوادرە کوردەکان: قازی محەمەد، شیخ مەحموود، مەولەو، کوردی، مەحوی، مەلای جزیری، د. فەرھاد پیربەل، شیخ پەزا، موفتی زەھاوی، مەلای گەورە، عەزیز گەردی، شوکری فەزلی... ھتد؛ بەرچاو دەکەوێت. زۆربەیی تاکێ کورد ئەم شارەزایی دەگەرێننەو بۆ لایەنی

۲. پێکافی واتا

بە هۆی وردی و بەلگەی گونجاو و زانیاری فراوان و بیرکردنەوەی جوړاوچۆر و واتای بەهێز و پێکانەوه دەبێت. هەموو ئەمانەش لە ئەنجامی ئەزموون و زۆری زانیارییەوه سەر هەڵدەدەن (هەمان سەرچاوه، ۳۰). پێویستە وەلامەکه ئامانجەکه بپێکیت، بە بەکارهێنانی ئارگومێنت و بیرۆکهی کاریگەر.

۳. کورتی لە دەرپرین

خێرای لە وەلام، پێویستی بە چرکردنەوەی واتاکان و کەمی وشەکان دەکات که واتایەکی زۆر هەڵدەگریت، تا بتواتیت بە خێراترین و کاریگەرترین پێگا بگاتە بەرامبەرەکهی (هەمان سەرچاوه، ۳۲). کورتبیری لە قسەکردن سووکترە و گەیانندی ئاسانتر، سەرنجراکێشتر و خێراترە.

۴. شێوازی دەرشتنی کاریگەر

توانایەکی گرنگە لە شارەزایی قسەکردن. ئەقل دەدوێت، چونکە کۆکردنەوەیە لە نێوان جوانیی دەرپرین و دەوڵەمەندی واتا. پێویستە وەلامدەر لەسەر چۆنیەتی شێوازی دەرشتنی وشەکان پراختن بکات، کاریگەری لەسەر دەروون هەیە (هەمان سەرچاوه، ۳۴). هەرۆهە شێوازی دەرشتنی ناراستەوخۆ کاریگەرتەر.

۵. بێدەنگکردن

بێدەنگکردن پێگا دەبێت لە دووبارە وەلامدانەوه و ئامادەکاری بۆ وەلامدانەوه، لەبەر ئەوەی وەلامەکه لە هەموو پروویەکهوه تاییەتمەندییەکانی جێبەجێ کردوو، کاریگەر دەبێت و هێز و دەسەڵاتی قسەکهەر دەسەلمێت. بەرانبەر ترسیکی لە دروست دەبێت، دەروونی دەشلەژێت و مێشکی ئیفلیج دەکات. بۆیە بێدەنگ دەبێت.

جگە لەم تاییەتمەندیانە سەرۆه که منیره فاعور ئاماژە ی پێ کردوو، ئیمە ئاماژە بە دوو تاییەتمەندی تری گرنگ دەکەین بۆ وەلامەکان:

۶. پەيوەندیاری

وەلامەکه لە هەمان چوارچۆیە گوتنی قسەکهەر. واتە دەرشتنی وەلامەکه لەسەر بنەمای مەبەستی قسەکهەر و پەيوەندییەکی بەهێزی بە گوتنی قسەکهەرۆه هەیە، بەلام واتایەکی تری بەهێزی هەلگرتوو، که بیرۆکهی قسەکهەر:

بەسەند ناکات، رەقی دەکاتەوه، بەدرۆی دەخاتەوه، راستی دەکاتەوه، سوودی پێ دەگەیهنیت.

۷. روومەندی

وەلامی کاریگەر چوارچۆیەکی روومەندی هەیە. وەک ئەرکیکی کۆمەلایەتی لەسەرمانە روومەندی پارێزین. ئەم روومەندییە پێژەییە، دەوسیتتە سەر بارودۆخ و دەرووبەری قسەکردن و پەيوەندی نێوان ئاخێوەران، دوورە لە مشتومپی توند، شەر و هەلچوون و ئاژاوەنانەوه، واتە دوورکەوتنەوه لە توندوتیژی زمانی.

۷-۱. شێواز لە وەلام

شێواز بەرگیکی کۆمەلایەتی و روومەندییە، بە بەر بیردا دەکریت. بۆ ئەوەی پەيوەندیمان لەگەڵ هیچ کەسیک نەپچریت، هەرۆهە بتوانین بەرگری لە خۆمان بکەین، خۆمان لە تۆمەتەکان و هەندی پرسیار که لیمان دەپرسن؛ بەدوور بگرین، ئەوا پێویستە وەلامی ئەرنیانیە بەدینەوه، چونکە ئەگەر شێوازیکی لە ناو کۆمەلگا پەسەند نەبێت، لەوانەیه توورەبوونی بەرانبەر، یان پەشیمانبوونەوهی وەلامدەری لێ بکەوتنەوه، بۆیە زۆر گرنگە کلیلی بەکارهێنانی شێوازهکان بزانی. شێواز: بریتییه لە هەلبژاردنی رێگایەکی تاییەتی لە نێوان چەند رێگایەکی دەرپریندا، هەموویان بۆ گەیانندی هەمان مەبەست بەکار دین (فەتاح، ۲۰۱۰، ۸۷). مەبەستمان لە بەکارهێنانی شێوازی جیاواز لە وەلامدانەوه، بە واتای ئەوەی که وەلامدەر بۆ دەرشتنی بیرەکهی؛ کۆمەلێ کەرەستە زمانی لایە، بەلام وا باشترە کۆمەلێ کەرەستە تری زمانی بەکار بهێنیت، بۆ ئەوەی کاریگەر بێت و لە پرووی دەروونییهوه بریندارکەر نەبێت. هەرۆهە روومەندی تیدا بێت و پەچاوی باری دەروونی وەرگر بکات. کەواتە پێویستە لە دەرشتنی جوړی وەلامەکه پەچاوی پێکھاتە کۆمەلایەتیەکانی وەک: تەمەن، پەگەز، پیشە، پێگە، تاییەتمەندی، پەوشت، کەسایەتی، باری کۆمەلایەتی بەرانبەر بکەین، تا وەلامەکامان سووکایەتی بە ئەوانی تر نەبێت.

ههونه (۲)

ئافره تێکی بەسالچوو چوو بۆ لای ئاغایەک، سکالای دزینی مەرۆمالاتەکهی کرد. لە

رهوانبێژی هونه‌ریکه له ئاخوتنی پۆژانه زیاتر به کار دیت، گوزارشت له واتایه‌کی کاریگهر ده کات، به لأم به‌های کاریگهری له پراگماتیک په‌یوه‌سته به جووری کرده‌که و مه‌به‌ستی قسه‌که‌ر و هه‌لوێسته‌که‌ی. له‌م باره‌یه‌وه لیچ (Leech) پراگماتیک به رهوانبێژی‌یه‌وه ده‌به‌ستیته‌وه و ده‌لێت: رهوانبێژی به کارهێنانی "کاریگه‌رانه‌ی" زمانه له په‌یوه‌ندیکردندا (Leech, 1983, 15). که‌واته وشه‌ی کاریگهری که له رهوانبێژی و پراگماتیکدا هه‌یه؛ مه‌رجی‌کی سه‌ره‌کیه، پێویسته له وه‌لامی کاریگه‌ردا هه‌بێت. زۆربه‌ی وه‌لامه کاریگه‌ره‌کان به هۆی شیوازی زمانی کاریگه‌ر ده‌بن، چونکه سه‌رنج‌راکیشانیکی هونه‌ریی تێدایه و دواندن ته‌قله. شیواز؛ دارشتنی هه‌لبێژاردنی زمانیه، به‌لام پراگماتیک سه‌یری به کارهێنان و بارودۆخی قسه‌کردنه‌که ده‌کات. هه‌روه‌ها رهوانبێژی چاره‌سه‌ری پله و هه‌یزی کاریگه‌ری له گوێگر ده‌کات له‌گه‌ڵ خستنه‌رووی مه‌به‌ستی قسه‌که‌ر. ته‌مه‌ش گرنه‌ترین ته‌وه‌ری پراگماتیکه، چونکه لیکۆلینه‌وه له ئاوێته‌بوونی نیوان قسه‌که‌ر و گوێگر ده‌کات، له‌گه‌ڵ نه‌و کاریگه‌رییه‌ی که له سه‌ر وه‌رگر دروستی ده‌کات. جگه له‌مه‌ش، به‌شێکی زۆری هونه‌ره‌کانی رهوانبێژی وه‌ک: (خوازه، خواستن، درکه، داپۆشین... هتد) لادانه له بنه‌مای چۆنیه‌تی هاریکاری (گرایس)، چونکه مه‌به‌سته‌که به‌ روونی ناخه‌نه‌ روو، به‌لکوو به‌ ناراسته‌وخۆیی ده‌ریده‌بێن. هه‌روه‌ها ده‌چپته‌ خانه‌ی کرده‌ی قسه‌ی که شتیکی ده‌لێن و مه‌به‌ستی شتیکی تره (بروانه: دزه‌یی، ۲۰۱۵، ۲۲، ۱۱۳، ۱۱۲). هه‌ر بۆیه‌ش گوته‌کانی وه‌لامی کاریگه‌ر که خاوه‌نی "رهوانبێژی و شیوازی دارشتن و به‌کارهێنانی ته‌کنیکی به‌هه‌یزی زمانی"ن، په‌هه‌ندیکی پراگماتیکیان تێدایه.

۹-۱. ئارگومینت (Argument) له وه‌لامی کاریگه‌ر

چه‌مکی ئارگومینت به واتای پاساو دیت، بۆ به‌هه‌زکردنی گوته‌ی قسه‌که‌ر؛ گوته‌که‌ روون ده‌کاته‌وه، وایان لێ ده‌کات که له باریکی دیاریکراو تێگه‌ن تا راستیه‌کان به‌سه‌لمینیت و کار بکاته سه‌ر گوێگر. له فه‌ره‌ه‌نگی زمانی فه‌ره‌نسی؛ ئارگومینت: هونه‌ری به‌کارهێنانی پاساوه‌ یان ناره‌زاییه له ناو مشتومرێکی دیاریکراودا (أعراب، ۲۰۰۱، ۹۹). قسه‌که‌ر به هۆی ئارگومینته‌وه ده‌توانیت بیر و باوه‌ر و

لایه‌ن سه‌ربازه‌کانی ئاغا دزرا‌بوون، که ئاگه‌ خه‌وتبوو. سولتان پێی گوت: وا پێویست بوو له بریی نووستن، شه‌ونخوونی به‌دیار ئاژه‌له‌کانه‌وه بکه‌یت.

نافه‌ته‌که وه‌لامی داوه و گوتی: گه‌وره‌م، وام زانی تۆ بیداریت، له‌به‌ر نه‌وه خه‌وتم.

وه‌لامده‌ر وه‌سفی ئاغا ده‌کات، پێویسته ئاگاداری سامانی میلیله‌ته‌که‌ی بێت. وه‌لامده‌ر بیره‌که‌ی له‌سه‌ر شیوازیکی داهه‌ینراوی زمانی ده‌رپه‌یه‌وه. ده‌سته‌واژه‌ی "وام زانی تۆ بیداریت" به واتای ناخه‌ویت و ئاگاداری میلیله‌ته‌که‌تی، به‌لام لیره‌دا به ناراسته‌وخۆ واتای "ئاگادارنه‌بوون"ی به‌کار هه‌یناوه. بۆ نه‌وه‌ی روومه‌ندیی تێدا بێت، به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ پێی ده‌لێت: تۆ ئاگاداری میلیله‌ته‌که‌ت نییت. ته‌مه‌ش له‌به‌ر پله‌ی ئاگه‌که، ناکریت به ئاگه‌که بگوتریت: تۆ ئاگاداری میلیله‌ته‌که‌ت نییت. هه‌روه‌ها به هۆی به‌کارهێنانی وشه‌ی وام زانی، توندی و زبری شیوازه‌که سووکتر ده‌کات.

۸-۱. توانستی رهوانبێژی و پراگماتیک له کرده‌ی کاریگه‌ری

هونه‌ره‌کانی رهوانبێژی له قسه‌ی پۆژانه زۆر زیاتر به‌کار دیت به‌ به‌راورد به به‌کارهێنانی ته‌ده‌بی، ته‌ده‌ب بۆ جوانکاری به‌کاریان ده‌هه‌ینیت، ته‌و کیشانه به‌ ریگای پراگماتیک چاره‌سه‌ر ده‌کریت (مه‌مه‌د مه‌عرووف فه‌تاح، ۲۰۱۱، ۱۸۶، ۱۸۷). به‌کارهێنانی رهوانبێژی له ته‌ده‌بدا، به مه‌به‌ستی په‌که‌م بۆ جوانکارییه‌ واته بۆ سه‌رنج‌راکیشانه، چونکه له ریگای کار و کردانه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر نییه. به‌لام به‌کارهێنانی رهوانبێژی له گه‌توگۆی پۆژانه و وه‌لامی کاریگه‌ر چه‌ندین مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نیت، که به شیوازیکی داهه‌ینراوه ئامانجیان له‌و مه‌به‌ستانه کاریگه‌ری و کردانه‌وه‌ی به‌رانبه‌ره، ئینجا به پله‌ی دووهم جوانکارییه. جوانکارییه‌که‌ش ته‌نها بۆ سه‌رنج‌راکیشانیانه. ته‌مه‌ مه‌به‌ست و ئامانجانه‌ش به پراگماتیک نه‌بیت لیک نادرینه‌وه، چونکه ته‌مه‌ پرۆسه‌یه له ریگای کار و کردانه‌وه و هۆکاری ده‌وربه‌ری گوته‌که‌ دپته ئاراوه. که‌واته بۆ وه‌لامی کاریگه‌ر پێویسته ده‌وربه‌ر و قسه‌که‌ر و گوێگر بینه‌ ناوه‌وه، ئینجا واتا و مه‌به‌ست روون ده‌بیته‌وه.

داده نین. بییان وایه پروونییژی و جوانکاری ئەرکیکی ئارگومینتیان ههیه (دزهیی، ٢٠١٥، ٤٥). ده توانین بلیین: پیرلمان ئارگومینتی به رهوانییژی و پراگماتیک بهستوهه تهوه، چونکه ئهوهی له بیری قسه کهردا دروست ده بییت، به گویرهی دهوروبهر و په یوه ندیی نیاوان قسه کهر و گوینگر و جیه جیکردنی ههنگاوه کانی کاریگهری دهیکات به به لگه. وه لآمدهر هه میسه هه ول ده دات واتابه کی تر له ناوه روکی ئارگومینته که بگریته خۆی که کاریگهر بییت، ئەمه ش له ریگای به کارهینانی (خوازه، درکه، لیکچوواندن، ئایرونی... هتد) ده یانخاته روو، ئەمانه ش شیوازیکی ناراسته وخون. کهواته شیوازی بنیاتانی ئارگومینتی گرنکه، بو ئهوهی ئارگومینته که کاریگهریی زیاتر بییت.

به شی دووهم: ته کنیکه کانی وه لآمی کاریگهر

له م توژیینه وه یه دا چه ندین ته کنیکی جوراوجوری به هیزم له وه لآمی کاریگهر دۆزیوه ته وه که هه موو چین و توژییه کانی کۆمه لگا ده توانن وه ک چه کیک له کاته له ناکاوه کاندای به کاری بهینن، به لآم لیهره دا له بهر سنووری دیاریکراوی توژیینه وه که، به کورنی ئاماژه به ژماره یه کی که م له م ته کنیکانه ده که م.

١-٢. ته کنیکی ئارگومینتی فریودان

ئارگومینتیکی چه واشه کارییه و به "هه له ی ئارگومینتی" یس ناو ده برییت. به کارهینانی پاساویکی نادروسته، به شیوه یه ک پیشانیان ده دات که ره وایه و دروسته، به لآم له رووی لۆژیکه وه ناره وایه یان هه له یه (هموونه یه کی هه له، روخساریکی بیتاوانی بو دابین ده کات) (Hamblin, 1970, 194). یه که م که س گرنگی به م بابه ته داییت؛ "هامبلین" (Hamblin) بوو، له کتیبه که ی به ناوی "Fallacies" دا باس له وه ده کات که ئەمه ئارگومینتیکیه له گفتوگوکان. ئیستا زۆرتر به کار دیت. ههروهه ئاماژه به وه ده کات که (هه موو به لگه ره واکان له سه ر بنه مای ده رته نجامه ره واکان دامه زراون، به لآم هه موو ده رته نجامه ره واکان به لگه ی ره واکان) (Hamblin, 1970, 213). واته ئەگه ره به لگه که لۆژیک و دروست بوو، ئەوا ده رته نجامه که شی لۆژیکیه، به لآم هه موو ده رته نجامیک دروست بوو، مه رج نییه

تیروانینه کانی وه رگر بگۆریت. مه رج نییه ئارگومینت ته نها راستیه کی لۆژیک بییت، به لکوو زۆر ئارگومینت هه یه ته نها به په سه ند داده نریت بو کاریگهری، به لآم ئەوه ی گرنکه له وه لآمی کاریگهر دا چۆن و تا چ پاده یه ک به وه پاساوانه (ئارگومینتانه) باوه ر به به رانه ر ده هییت و بیده نگی ده که ییت.

وه لآمی کاریگهر له ده ووروبه ریکی کارلیکی گفتوگو یه له نیاوان قسه کهر و گوینگر، که واته ئەرکی ئارگومینتی جیه جی ده کات. به کارهینانه گرنکه کانی ئارگومینت: کارتیکردن و سه رنجراکیشان و باوه رهینانی وه رگره، که چه ندین راستی تیدا هه شار دراوه بو مه به ستی: پووچه لکردنه وه ی بوچوونی قسه کهر، په سه ندکردنی بیری وه لآمدهر، روونکردنه وه، ههروهه لاه لاه کردنی گوتنی قسه کهر و به هیزکردنی گوتنی وه لآمدهره وه. ئارگومینته کان هه مووی به لگه و پاساوان بو به رگریکردن له خود. که واته بو ئەوه ی وه لآمدهر به رگری له خۆی بکات، ئەگه ره هه ر وه لآمیک له سه ر شیوازی دارشتنی کاریگهر ئارگومینتی تیدا بییت، ئەوا ئەو وه لآمه وزه یه کی کاریگهری تیدا کو کراوه ته وه و ده بیته هۆی جوولاندنی لایه نی ده روونی له وه رگر. که واته ئارگومینت له وه لآمی کاریگهر پرۆسه یه کی مشتومرییه، وا له وه رگر ده کات که ملکه چ و بیده نگ بییت.

چه ندیتی کاریگهریی ئارگومینت له وه لآمی کاریگهر ده وه ستیته سه ر:

فه لسه فه ی بیرکردنه وه، ده وه له م ندیی فه ره نه نگی زهینی تاک و ده وه له م ندیی زمانه که که خۆی ده بییته وه له هه لبژاردنی وشه و لایه نه کانی واتاسازی، شاره زایی تاک له چۆنیه تی شیواز و دارشتنی ده رپرینه که، شیوازی گفتوگو، کولتووری کۆمه لگا و لایه نی پۆشنیری تاک.

لیهره دا پیویسته ئەو پرسیاره بکه یین: ئایا له پرۆسه ی وه لآمی کاریگهر بو به رگریکردن له خۆمان، ئارگومینتیکی ساده به کار بهینن؟ یان ئارگومینته که به شیواز و دارشتنیکی داهینه رانه و ناراسته وخۆ؟

"شایم پیرلمان" (Chaim Perelman) و ئۆلبه ریخت تیتکا (Lucie Olbrechts -Tyteca) له کتیبه که یاندا به ناوی "کورتکراوه ی ره وانییژی"، ره وانییژی به باشتین ئارگومینت

بشکیتتهوه. بهمهش وایان لئ دهکات جاریکی تر بهرپه چی بدنهوه، تا به وهلامی خویمان فریویان بدات. له **مونهی (۴)**: "والشعراء يتبعهم الغاؤون" (شعراء: ۲۲۴)، "واته شاعیرهکان تهنا گومرانهکان شوپینان دهکهن" (مهلا سالج، ۲۰۰۷، ۳۷۶)، واته من گومران و سه رلیشیتواوم، فرمانه وه خه لاتی ئه ویشی کرد. وه لامدهر ئه م ئایه تهی وه ک ئارگومینتیک هیناوه ته وه. ئه م ئایه ته له چوارچۆیه کی تر دا به کار دیت. له م ده وروره به کار بیت هه له یه، به لام وه لامدهر ده قی ئایه ته که ده خاته ئه م ده وروره به بو ئه وهی فریویان بدات، تا خوئی له پرسیاری فرمانه وه وا که رزگار بکات.

۲-۲. ته کنیکی لادان له وه لام

وه لامدهر وه لامی پرسیارکه ر یان قسه کهر ده داته وه، به جوریک قسه کهر نه پرسیوه، واته واتابه کی هه لگرتووه که قسه کهر مه بهستی نه بووه، قسه کهر پيشبینی ئه و جوړه وه لامه ناکات (وه لامدانه وهی پرسیاری گوینگره به شتیکی تری چاوه پروانه کراو، یان وازهینانه له مه بهستی پرسیاری گوینگر و وه لامی پرسیاریک بداته وه به لایه وه مه بهستی نه بیت) (مصطفی، ۲۰۱۳، ۳۸۳). وه لامدهر له پرسیاره که لا ده دات، وه لامیکی چاوه پروانه کراوی ده داته وه. "عبدالعزیز عتیق" له په وانپیزی له شاعر سئ مه بهستی لادان له وه لام دیاری کردووه، وه ک: مه بهسته کانی (خوړزگارکردن له پرسیاری شه رمه زاری، گالته جارێ، که سی پرسیارکه ر بو وه لامی باشتر بیات) (عتیق، ۲۰۰۲، ۱۸۳)، به لام له م توپزینه وه یه، جگه له م سئ مه بهسته، بو مه بهسته کانی لادان له وه لامی کاریگره چهن دین مه بهستی جیاوازترم دۆزیوه ته وه. له خواره وه به مونه وه ئاماژه ی پئ ده دم.

۲-۱. مه بهسته کانی لادان له وه لام

۱. خوړزگارکردن له پرسیاریک که داواکاریه ک بیت وه لامدهر نه یه ویت نه جامی بدات، یان سه رتیشه بیت، یان مه ترسیی تیدا بیت: هه ر کامیان بیت، نایه ویت وه لام بداته وه و له وه لامه که لا ده دات.

به لگه که ی لوژیکی و راسته قینه بیت (پاساویکی گهنده له، یان هه له یه، که وا ده رده که ویت راست بیت، چونکه له رووی ده روونیه وه پازیکه ره نه ک لوژیکی، سه ره رای ئه وهی هه له یه کی مه بهسته) (زحاف، ۲۰۱۹، ۴۹). کاریگه ریی له سه ر ده روونه، بویه مه بهستی لئی لوژیکی سوژدارییه نه ک لوژیکی ته قلی. له وه لامی کاریگره ته نه ا ئه و جوړه هه له ئارگومینتییانه به کار ده هینین که هه له ی به مه بهسته. وه لامدهر چهن د ته کنیکی زمانی ساخته کردن و ده ستکاری کردنی راستیه کان به به کارهینانی هه له به رانه ر ده خاته ته له وه، به مه بهستی چه واشه کاری و فریودان، ئه مهش ده بیته هوی ملکه چبوون و خو به ده سته وه دانی وه رگر.

مونه (۳)

عه ره به کان به موفتی زه هاوی ده لین: خوژگه کورد نه بوو بایت. موفتی ده لیت: راسته، خودا ده لیت: "الأكراد أشدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا". عه ره به کان وه لامیان داوه گوتمان: نا، ئایه ته که ئه وه یه: "الأعرابُ أشدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا".

مونه (۴)

کۆمه له شاعیره ک بو لای فرمانه وه ده رویشتن، پیاوه ک وای زانی ئه وان به بو ده عوه ت ده روڤن و شوپینان که وت. که گه شتته فرمانه وه، هه ره به یان شاعریکی بو فرمانه وه ده خوینده وه و خه لاتیکیان وه رده گرت. فرمانه وه به پیاوه که ی گوت: ئه ی شاعری تو؟ پیاوه که گوت: من شاعیر نیم. گوتی ئه ی تو کیت؟ پیاوه که وه لامی داوه و گوت: من ئه وه م: "والشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ".

له **مونهی (۳)**: وه لامدهر به به کارهینانی وشه یه کی هه له، له ئایه تی "الأعراب أشدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا" (التوبة: ۹۷)، واته "عه ره به کان (ده شته کییه کان) بیروایی و دوو پریان به هیزتره" (مهلا سالج، ۲۰۰۷، ۲۰۲). هه له که له وشه ی "الأكراد" ه، موفتی زه هاوی ده یه ویت به و ئایه ته فریویان بدات. وشه ی "عه ره ب" ی له ئایه ته که گوپیوه به "کورد"، تا ئه وان خویمان ئایه ته که راست بکه نه وه و به سه ر خویمان

ههونه (٥)

شیخ مهحموود کوره مامیکی دپته لای و ده لیت:
 بو منیش ناکهیت به وه زیر؟
 شیخ گوئی: ئه وه توم کرد به وه زیری به حری.

کوری مامی شیخ مهحموود داواکارییه ک ده کات که بیکات به وه زیر، شیخ مهحموود نایه ویت بیکات به وه زیر و خوئی له داواکارییه که پرگار ده کات. بویه له وه لامه که لا ده دات و وه لامیکی گالته جارانهی ده داته وه، ده لیت ده تکم به وه زیری به حری، له کاتیکدا که به حر (ده ریا) وه زیری نییه.

٢. خورزگارکردن له شهرمه زاری و سزا: وه لامدر بو ئه وهی تووشی شهرمه زاری نه بیت، له وه لامی پرسیاره که لا ده دات و وه لامیکی تری ده داته وه.

ههونه (٦)

ئاغایه ک به مندالیکی گوت: ئایا مالی باوکت گه وره تره یان مالی ئه میر؟
 منداله که گوئی: ئه وهی له مالی ئیمه بیت،
 ئه و ماله گه وره ده بیت.

منداله که بو مه بهستی خورزگارکردن وه لامی پرسیاره که ی نه داوه، به لکوو وه لامیکی تری داوه له ترسی ئاغا، یان بو ئه وهی تووشی شهرمه زاری نه بیت. بویه گوئی: ئه گه ر باوکت لیره بیت؛ ئه و مالی ئیمه به بوونی باوکت گه وره ده بیت، ئه گه ر ئاغاش لیره بیت؛ ئه و مالی ئیمه به ئاغا گه وره ده بیت.

٣. وه لامدر نایه ویت زانیاری بدات، هه ول ده دات که سی پرسیارکه ر بو وه لامی گرنگتر ببات: وه لامدر قسه که ر ئاگادار ده کاته وه که پپووسته هه ندی شتی باشت وه لام بده مه وه.

ههونه (٧)

به بازرگانیکیان گوت: داهانت چه نده؟
 بازرگانه که گوئی: من راستگووم و خه لک زور
 باوه ریان به من هه یه.

وه لامدر ده به ویت به پرسیارکه ر بلیت: پرسیار دروست و گرنگ بو بازرگان، راستگوویی و باوه رپی خه لک داهاقی بازرگانه کانه.

٤. خاوه ن پرسیار که سیک بیت به ئاسانی له راستیی بابته کان تینه گات: وه لامیکی تری ده داته وه که پپی راده گه یه نیت تو به ئاسانی له وه لامی ئه و پرسیاره تیناگه ییت، بویه ئه و وه لامه بو تو به سه.

ههونه (٨)

پیاویک باوه رپی به وه هه بوو که که سیک به ریت؛ رۆحه که ی ده چپته به ر که سیک که له دایک ده بیت. پیاوه که پرسیار له مه لایه ک کرد و گوئی: بیت وایه ئه و رۆحه ی من ئیستا هه مه، پیشتر هه یی کی بووه؟

مه لاکه گوئی: هه یی گویدرپژه توپیوه که ی من.

٥. بو گالته و خووشی: وه لامدر به بی هه یچ مه به ستیک، ته نها بو گالته و خووشی و پیکه نین له وه لامی پرسیاره که لا ده دات، وه لامیکی تری گالته جارانه ده داته وه.

ههونه (٩)

چی ده زانیت له باره ی سه رکرده کانی جه نگی جیهانیی یه که م؟
 وه لام: هه موویان مردوون.

ههونه (١٠)

رۆمانیییه کان دوا ی ئه وهی له رپووباره که په رینه وه، چییان کرد؟
 وه لام: جله کانیان وشک کرده وه.

٦. گه یاندنی په یامیکی به سوود: وه لامدر له پرسیار قسه که ر لا ده دات و وه لامیکی تری ده داته وه، به مه بهستی ئه وهی به هایه کی ئه قلی و ره وشتی و په یامیکی به سوودی تیدا بیت، واته له بابته یکی گرنگتر ئاگاداری ده کاته وه. به مه ش سه رنجی پرسیارکه ر راده کیشیت و رازیی ده کات، به هینانه وهی به لگه یه کی راسته قینه، په ند، ئاموژگاری، ههونه یه کی دابونه ریتی کومه لگا و قسه یه ک که له گه ل راستی و بیر و هوش بگونجیت.

ههونه (١١)

که سیک به زه هاویی گوت: چی ده لیت له باره ی شه ونوئژ؟
 زه هاوی وه لامی داوه و گوئی: به رۆژ له خوا بترسه، به شه ویش بخه وه.

دەبات. "وشەیهک لە رستەهی یەکیکی ترا هەیه، واتە کەسی دووهم (مخاطب) بیری بەسەر ئەو مەعناوەدا کە کەسی یەكەم (متکلم) هەکه مەبەستیهتی. بەلام ئەبێ کاتێ کە کەسی دووهمە کە وەلامی کەسی یەكەمە کە ئەداتەو و شەهەکی ئەو بیری بەسەر غەیری ئەو مەعناوەدا کە مەبەستی بوو، ئەبێ شتێک لە رستەهەکی ئەو دا هەبیت کە پەيوەندی بە وشەهەو هەبێ" (سەجادی، ۱۹۷۸، ۱۲۴).
واتە وشەیهک لە گوتنی قسە کەر هەیه، وەلامدەر هەمان وشە بەکار دەهێنیت، بەلام بە واتایەکی تر و هۆکاریکی تری بۆ دروست دەکات. هەر وەها پێویستە وشەیهکی تر لە رستەهە بێت، پەيوەندی بەو وشەیه هەبیت کە وەلامدەر لە قسەهە قسە کەر وەر یگر توو.

ههونه (۱۴)

وهزیری بەریتانیای قەلەو بە برنادشوۆ لاوازی گوت: کەسێک تۆ بێنیت وا لاوازی، وا دەزانیت بەریتانیا لە ئەزمەدا یە.
برنادشوۆ وەلامی داو و گوتی: کاتێ بەریتانییەکان تۆ دەبینن، وا دەزانن هۆکاری ئەو ئەزمە یە تۆیت.

وشە "ئەزمە" قسە کەر بە کاری هیناوه، تانجە لە لاوازی برنادشوۆ، ئەو هەوێ ئەو لاوازییە بێنیت گومان دەکات بەریتانیا لە ئەزمە بێت، واتە هۆکاری ئەزمە بێگومان نەبوونی خواردن و پێداویستیهی. بەلگە کەشی ئەو یە کە برنادشوۆ لاوازه، وەلامدەر ئەو وشەیهی وەرگرتوو، واتایەکی تری پێ داو، دەلێت هۆکاری "ئەزمە" کە نەبوونی نییە، بەلگوو هۆکارە کە دەگەرێتێتەو بۆ قەلەوی و زۆرخۆری وەزیری بەریتانیا کە هەر چی خواردن و مأل و پارە ی بەریتانیا هەیه دەبخوات، یان هۆکاری "ئەزمە" کە دەگەرێتێتەو بۆ نەبوونی توانای وەزیری بەریتانیا لە بەرپۆه بردنی ولاتە کە ی.

۲-۴. تەکنیکی پرسیار

لە وەلامی کاریگەر بەشی زۆری وەلامەکان لەسەر شۆوازی پرسیاره، بەلام مەبەستی پرسیارکردن نییە، واتە داوا ی زانیاری ناکات، بەلگوو خۆی زانیاری لایە، بە هۆی دەوروبەری گوتنە کە تێدەگات، بەلگوو مەبەستی تر دەگەیهیت. شۆوازی پرسیار لە وەلامی کاریگەر

پرسیارکەر پرسیری لەسەر چۆنیهتی ئەجامدانی شەو نووێژ کرد، یان خیری شەو نووێژ، بەلام وەلامدەر لە پرسیاره کە لای دا، وەلامیکی تری داو کە سوودی بۆ پرسیارکەر هەیه. پەيامیکی گرنگی راگەیانند کە خیر و چاکە بەرامبەر بە خەلک و دوورکەوتنەو لە خراپە کاری و ترسان لە خوا؛ خیری زیاترە لە شەو نووێژ.

۷. بۆ دلخۆشکردنی کەسی بەرانبەر

ههونه (۱۲)

باوک: مامۆستا، کورە کەم لە بیریاری کوو؟

مامۆستا کە گوتی: لە کوردی زۆر باشە.

۸. پرسیارکەر پرسیری ناپەسەند بکات: خاوەن پرسیار کەسێک بە ئەنقەست پرسیاریکی نادروست و نا لۆژیکی دەکات، یان لەبەر ئەو هەوێ کە سێکی سادە و نەزانە، یان بۆ گالته پیکردن، وەلامدەریش لە وەلامی پرسیاره کە لا دەدات، بۆ ئەو هەوێ گالته ی پێ بکات و سەرزەنشتی بکات.

ههونه (۱۳)

نووسەر مەلا عەبدوڵای مەریوانی تۆزێک چاوی خێلە. مەحموود پاشای جاف دەلێت: مامۆستا عەبدوڵا، راستە دەلێن تۆ یەک شت بە دوو دەبێنیت؟
مەلا عەبدوڵا وەلامی داو و گوتی: بەلێ ئەو هە راستە، من ئیستا دوو پێی تۆ بە چوار پێ دەبینم.

مەحموود پاشای جاف گالته بە چاوی مەلا عەبدوڵا دەکات کە خێلە، مەلا عەبدوڵاش لە وەلامە کە لا دەدات، بە شۆیهی کە ناراستەو خۆ لەسەر هەمان بێرۆکە ی پرسیاره کە ی مەحموود پاشا بە گالته وە باس لە سیفاتی خێلی دەکات کە خێلەکان دوو شت بە چوار شت دەبینن، ئەویش پێی دەلێت: بەلێ وایە، "دوو پێ" ش بە چوار پێ دەبینم. بە شۆیهی کە ناراستەو خۆ، واتە تۆ گویدرێژیت.

۲-۳. تەکنیکی دانای

لەم تەکنیکەدا گوێگر پشت بە وشەیهک دەبەستیت لە گوتنی قسە کەر، بە جوړیک وەلامدەر وەلامیک لەو وشەیه هەلدهینجیت، دانی پێدا دەنیت و رازیی دەکات، بۆیه عەلانیە دین سەجادی بە "دان بە پێویست" ناوی

به لام مه به ستي پرسيار كردن نييه، وه لامدر زانياري لايه كه خودا له وان پاكتره، به لام به به لگه يه ك نكولي له وه ده كات كه خودا له وان پاكتره، ئه مهش بو جه ختكردنه وه و پروونكردنه وه و سه لماندني بابه ته كه يه. به شيوه يه كي ناراسته وخو مه به سته كه بو نكوليكردنه وه كه ئه وه ي بلين: "به دلنيابه وه خودا له ئيوه پاكتره، هه رگيز ئيوه له خودا پاكتر نين".

۲. پرسيارى دوو پاكتردنه وه بو مه به ستي دانپيدانان (تقيرى): بو سه لماندنه، پيى ده وتريت پرسيارى دانپيدانان (سحراوى، ۲۰۰۵، ۱۶۳). داننانه به شتيك (بابه تتيك)، كه يه كلا بووه ته وه (جيگير بووه) (الزر كشي، ۱۹۸۴، ۳۳۱). له هه مان كاتدا كرده يه كي پروونكردنه وه و ساغكردنه وه يه، چونكه بابه ته كه روون ده بيته وه. گونگر (وه لامدر) وه ك به لگه يه ك دان به به رانبه ره كه ي (قسه كه ره كه ي كه م) دا ده نيت. پرياردانه له شته ك كه دانپيدانراوه. وه لامدر پرسيار ده كات به وه ي كه به رانبه ر دان به و بابه ته دا بنيت وه ك ليپرسينه وه يه ك. كرده ي دانپيدانانه، به لام به شيوه ي پرسيار واي لئ ده كات كه بليت "به لئ". بو دوو پاكتردنه وه يه.

هونو (۱۶)

پياويك به دوو ئافره تي گوت: نه فره تي خواتان لئ بيت، ئيوه ي ئافره ت خهريك بوون يوسف پيغه مبه ر له خشته به رن.

ئافره ته كان وه لاميان داوه و گوتيان: ئه ي كئ بوو يوسف خسته ناو به ره وه؟

وه لامدر به شيوه ي پرسيار دانيان پيدا ده نيت و دوو پاتي ده كاته وه كه ئيوه بوون يوسفان خسته ناو به ره وه. وه لامه كه ي ئه وانيش بيگومان به به لئ ده بيت.

۳. شيوه ي پرسيار بو مه به ستي سه رسورمان: سه رسورماني خوي دهرده برييت و گوته كه ي ئه و پووچه ل ده كاته وه. ته كنيكه كه ش به م جوړه يه: "كه تو مه به سته كه ت ئاوايه، سه رم سوږ ده مي نيت ئه ي بو ئه و شته ئاوايه!"، واته ناوه رو كه كه ي سه رسورمانه.

شيوه يكي هو شياركه ره وه يه، له هه مان كاتدا بو گه ياندني زانياريه نه ك داوا كردني زانياري. وه لامدر ئه م ته كنيكه به كار ده هينييت بوو كاريگه ري، باشترين ته كنيكه بوو سه رنچراكي شان و بيده ننگ كردني، چونكه جگه له پيشانداني ده وله مه نديي زمانه كه و به هيزي بي ري كه سه كه، دواندني ته قله. هه روه ها ئه م ته كنيكه به شيوه يه كي ناراسته وخو تواناي دهر پريني كرده كاني (نكوليكردن، دانپيدانان، توانج، هه ره شه، شكانه وه... هتدي هه يه.

چهنه جوړي ك له مه به سته كاني شيوه ي پرسيار كردن له وه لامه ي كاريگه ر به رچاو ده كه وييت، وه ك پرسيارى: (نكوليكردن (الاستفهام الإنكار)، دانپيدانان (تقيرى)، سه رسورمان، گالته جار ي، نه ري، بيري زي و ناشرين كردني به رانبه ر) (فاعور، ۲۰۱۴، ۸۲-۹۵). ئيمه ئماژه به چهنه جوړي كى گرنه ده ده ين.

۲-۴-۱. مه به سته كاني شيوه ي پرسيار له وه لامدانه وه

۱. پرسيارى نكوليكردن (الاستفهام الإنكار): پرسياره كه پرسيار يكي هه والگه ياندنه، نه ري (نه ئي) يه، پيى ده گو تريت پرسيارى نكوليكردن (الاستفهام إنكار)، نكولي له وه رگر ده كات (سحراوى، ۲۰۰۵، ۱۶۳). نكولي له شتيك ده كه يت، واته رووني ده كه يه وه كه ئه و شته وا نه بووه. ئه و شته نه رييه، شتيكي سه رزه نشته كراوه (حاشا ليكراوه). نكوليكردنه كه وه لامه كه ي به "نه خير" ه.

هونو (۱۵)

پياويكي ئاينبي نه سپرانيه كان به باقلاني ده نيت: پيغه مبه ري ئيمه (عيسا) له پيغه مبه ري ئيوه پاكتره، چونكه پيغه مبه ري ئيوه هاوسه رگيري كردوو، به لام پيغه مبه ري ئيمه نه يكردوو. باقلانيش گوت: ئايا تو هاوسه رگيريت كردوو؟ پياوه ئاينبيه كه گوت: هاوسه رگيري كاريكي پيسه، ئيمه له م دنيايه هاوسه رگيري ناكه ين. باقلانيش وه لامه ي داوه و گوت: ئيوه ده ئين خودا كوري هه يه و هاوسه رگيري كردوو، ئايا ئيوه له خودا پاكترن؟

وه لامه "ئيوه ده ئين خودا كوري هه يه و هاوسه رگيري كردوو، ئايا ئيوه له خودا پاكترن؟" شيوه ي پرسياره،

هه‌وونه (۱۷)

سه‌رت هه‌یه؟ باوکی گوڤی هه‌ر جاره‌ی مندال
هه‌له‌یه‌ک بکات و باوکی لێی تووره‌ی بیت،
تالیک له‌ سه‌ری سپی ده‌بیت.
مندال‌ه‌که‌ گوڤی: تازه‌ زانیم بۆ سه‌ری باپیرم
هه‌مووی سپی بووه‌.

مندال‌ه‌که‌ له‌ گوته‌که‌ی باوکی گه‌یشه‌ته‌ ده‌رئه‌نجامیک
ئه‌گه‌ر هه‌وکاری سپیوونی تال‌ه‌ مووی سه‌ری تو‌ من بم،
ئه‌وا بیگومان هه‌وکاری تال‌ه‌ مووی سپی سه‌ری باپیرشم
تو‌یت.

۶-۲. ته‌کنیکی ئایرونی (Irony) له‌ وه‌لامی کاریگه‌ر

وه‌لام (کاردان‌ه‌وه‌) به‌شیکێ کاریگه‌ریه‌که‌ی له‌
ناراسته‌وه‌خۆکه‌یه‌تی. چه‌مکی ئایرونی گه‌یان‌دنی په‌یامیکه‌ به‌
شپۆه‌ی ناراسته‌وه‌خۆ، به‌لام ئه‌م جو‌ره‌ ناراسته‌خۆیه‌ جیا‌یه
له‌ جو‌ره‌کانی تر که‌ باس‌مان کردووه‌، چونکه‌ ئه‌مه‌یان به‌
شپۆه‌یه‌کی ناکۆک و پێچه‌وانه‌یه‌. ئایرونی یاریه‌کی زمانیه‌،
به‌ره‌می بیرکردنه‌وه‌ی تایه‌تی که‌سه‌که‌یه‌.

ئایرونی جو‌ریکه‌ له‌ گوته‌ن که‌ دوولایه‌نه‌، لایه‌تیک ده‌بیست
و تیناگات، لایه‌تیکێ تری مه‌به‌ستی زیاتره‌ له‌وه‌ی
گوڤیکه‌ ده‌بیستیت. ئه‌م زاراوه‌یه‌ هه‌ندیک جار وه‌ک
ناته‌بایی به‌کار دیت (Fowler, 1926, 295). مه‌به‌ست له‌
ناته‌با واته‌ گوته‌که‌ له‌گه‌ڵ واقیع ناگونجیت، یان له‌گه‌ڵ
گوته‌ی قسه‌که‌ر ناگونجیت و ناته‌باییه‌. ده‌توانین بڵین واتای
پوخسار پێچه‌وانه‌ی واتای ناوه‌ڕۆکه‌. بۆ هه‌وونه‌: که‌ به‌
که‌سیکی بالاکورت ده‌لێت: "بالا درێژ"، پێچه‌وانه‌که‌ی پێ
گوته‌، مه‌به‌ستی بالا کورته‌. واتای شاراو (ناوه‌ڕۆک)
مه‌به‌ستی قسه‌که‌ره‌که‌یه‌. جو‌ره‌کانی ئایرونی زۆرن، لێره‌دا
ته‌نها باسی ئایرونی زاره‌کی ده‌که‌ین:

ئایرونی زاره‌کی (وشه‌یی) (Verbal Irony): گوته‌یکه‌ تیدا ئه‌و
واتایه‌ی که‌ قسه‌که‌ریک ئاماژه‌ی پێ ده‌کات؛ جیاوازییه‌کی
زۆری له‌گه‌ڵ ئه‌و واتایه‌ هه‌یه‌ که‌ به‌ پراولت ده‌بره‌راوه‌.
پێچه‌وانه‌ی واتای پروکه‌شه‌ (Abrams and Harpham, 2009, 165-166).
وشه‌یه‌ک یان ده‌سته‌واژه‌یه‌ک به‌کار ده‌هێنیت،
مه‌به‌سته‌که‌ی پێچه‌وانه‌یه‌. بۆ تیگه‌پشتن له‌ واتا شاروه‌که‌،
پشت به‌ ده‌وربه‌ری ده‌قی گوته‌که‌ ده‌به‌ستیت.

که‌سیک به‌ که‌سیکی تری گوته‌: من له‌
زمانی سه‌گ تیناگه‌م!
که‌سه‌که‌ وه‌لامی داوه‌ و گوته‌ی: ئه‌ی چو‌ن
قسه‌ی پێ ده‌که‌یت؟

"که‌ تو‌ له‌ زمانی سه‌گ تیناگه‌یت؛ سه‌رم سو‌ر ده‌میت،
ئه‌ی چو‌ن قسه‌ی پێ ده‌که‌یت؟"، واته‌ تو‌ سه‌گه‌یت.
۵-۲. ته‌کنیکی ده‌رئه‌نجامی ئارگو‌میتنتی (هه‌له‌پنجانی وه‌لام له‌
گوته‌ی قسه‌که‌ر)

له‌ ئه‌نجامی هه‌لو‌یستیکه‌وه‌ دیته‌ ئاراوه‌، ئه‌ویش پێی
ده‌گوته‌یت ده‌رئه‌نجامی ئارگو‌میتنتی. ده‌رئه‌نجامیکێ
سروش‌تییه‌، له‌ سه‌ر بنه‌مای گرمانه‌ی پێشه‌کی دامه‌زراوه‌ که‌
هه‌لقو‌لوی قسه‌که‌ر یان ئارگو‌میتنتکاره‌، به‌ له‌به‌رچاوگرته‌ی
ده‌وربه‌ره‌کان و بارو‌دو‌خی قسه‌که‌ره‌کان. پشتبه‌ستن به‌
ئارگو‌میتنتی ده‌رئه‌نجام، ئه‌نجامه‌کانیان دووره‌ له‌ دل‌نایی
ته‌واو (گرمانه‌کاروان) (علاقه‌، ۲۰۲۱، ۱۸۷-۱۸۸)، واته‌
ده‌رئه‌نجامه‌کانیان ئه‌گه‌رییه‌ و گوماناو‌ییه‌. له‌ گه‌تو‌گو‌ی
پو‌ژانه‌ و مشتوم‌ر و وتاره‌ ئه‌ده‌بییه‌کان بۆ گه‌یشه‌تن به‌
ئه‌نجامیکێ پازیکه‌ر و کاریگه‌ر به‌کار دیت.

ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ی وه‌لام‌ده‌ر له‌ وه‌لامی کاریگه‌ر به‌کاری
ده‌هێنیت، په‌یوه‌ندی به‌ لو‌ژیکه‌وه‌ نییه‌، به‌لکو‌و
ده‌رئه‌نجامیکێ ئارگو‌میتنتیه‌، په‌یوه‌ندی به‌ لیکدان‌ه‌وه‌ی
که‌سه‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ چو‌ن به‌ پێی زانیاریه‌کانیان
هه‌لده‌ستن به‌ لیکو‌لینه‌وه‌ و گرمانه‌ بۆ گه‌یشه‌تن به‌
ئه‌نجامیک. ئه‌وه‌ی گرنگه‌ له‌ وه‌لامی کاریگه‌ر، وه‌لام‌ده‌ر
ده‌رئه‌نجامی قسه‌که‌ر هه‌لده‌هێنجیت و ده‌یکات به‌
وه‌لام بۆ کاردان‌ه‌وه‌ی قسه‌که‌ر. ده‌رئه‌نجامه‌که‌ ده‌خاته‌وه‌
ئه‌ستۆی قسه‌که‌ر و واتا و مه‌به‌ستیکێ کاریگه‌ری
ده‌بیت. قسه‌که‌ر هه‌لو‌یسته‌که‌ی له‌سه‌ر شیوازی پرسیار،
توانج، سه‌رزه‌نش‌تکردن و شکانه‌وه‌... هتد، هه‌ر کام له‌
مه‌به‌سته‌کان بیت ده‌ریده‌بریت، قسه‌که‌ر درک به‌وه‌ ناکات
که‌ ئه‌و مه‌به‌سته‌ی له‌ گوته‌که‌یدا هه‌یه‌؛ ده‌رئه‌نجامیکێ
لێ ده‌که‌و‌یته‌وه‌.

هه‌وونه (۱۸)

مندالیک گوڤی: باوکه‌، بۆ تال‌ه‌ مووی سپی له‌

هه‌وونه (۱۹)

ئه‌میریکی گوتی له‌وه‌ته‌ی من بووم به پاشاتان،
تووشی تا‌عوون نه‌بووینه.
خه‌لکه‌که گوتیان راست ده‌که‌یت، خوا
به‌ره‌حه‌دوو به‌لامان به‌جاره‌که‌بووناییت.
له‌م هه‌وونه‌ی سه‌ره‌وه‌دا ئایرونییه‌که‌له‌ وشه‌ی "راست
ده‌که‌یت"ه. له‌ پرووی روخساره‌وه‌ ئه‌میره‌که‌وا تیده‌گات که
وشه‌ی "راست ده‌که‌یت" پشتراستکردنه‌وه‌ی گوتنه‌که‌یه‌تی،
به‌لام واتایه‌کی ناکووک (دژ)ی هه‌یه. به‌ هه‌وی ده‌ورو به‌ری
گوتنه‌که‌وه‌ لای تیده‌گات که‌ بو پشتراستکردنه‌وه‌ نییه،
به‌لکوو ئاراسته‌یه‌کی تری وه‌رگرتوو، واته: تو راست
ناکه‌یت. داننانه‌ به‌ ناداپه‌روه‌ری ئه‌میر.

۷-۲. ته‌کنیکه‌کانی به‌ستنه‌وه‌ له‌ وه‌لامی کاریگەر

به‌ستنه‌وه‌ تیا‌یدا وه‌لامده‌ر رووداو‌ه‌کان و بیروکه‌کان و وشه‌کان
و چه‌مکه‌کان و کات و شوین و سه‌رده‌م به‌هه‌لو‌یستیکی
دیاریکراوی قسه‌که‌ر له‌ ساتی گوتنه‌که‌ ده‌به‌ستنه‌وه.
له‌ هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی پاربردوودا زانیانی ده‌رووناسی بو‌یان
ده‌رکه‌وت که‌ به‌رکه‌وتن به‌ وشه‌یه‌که‌ ده‌بیته‌ هه‌وی گو‌رانکاری
ده‌سته‌به‌جی و پیا‌وانه‌کراو له‌ ئاسانکاری بی‌هه‌تانه‌وه‌ی زور
وشه‌ی دیکه. ده‌رووناسه‌کان بی‌رکردنه‌وه‌کان وه‌ک گر‌یه‌که‌ له
تور‌پکی فراواندا سه‌یر ده‌که‌ن که‌ پیی ده‌گوتریت یا‌ده‌وه‌ری
به‌ستنه‌وه، که‌ هه‌ر بیروکه‌یه‌که‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌ چه‌ند
بیروکه‌یه‌که‌وه (کامان، ۲۰۱۵، ۷۵-۷۶). له‌ سه‌ده‌ی (۱۷-۱۸)دا
فه‌یله‌سووفه‌ به‌ریتانییه‌کان به‌دوای ئه‌و ر‌یسیایانه‌دا ده‌گه‌ران
که‌ ئه‌و ر‌یزبه‌ندییه‌ پروون بکه‌نه‌وه‌ که‌ بیروکه‌یه‌که‌ به‌دوای
بیروکه‌یه‌که‌دا د‌یت. له‌ کتیب‌یکدا به‌ ناوی "تیگه‌یشتنی مر‌وف"
له‌ سالی ۱۷۴۸ ب‌لاو کرایه‌وه. فه‌یله‌سووفی سک‌وتله‌ندی
ده‌یفید هیوم (Hume) سی‌ بنه‌مای به‌ستنه‌وه‌ی بیروکه‌کانی
ده‌ستنیشان کرد: ل‌یکچوون، هاوپه‌یوه‌ندی له‌ کات و شوین،
هه‌کارگه‌راییی (السببیه) (هه‌مان سه‌رچاوه، ۷۵). دو‌تر د‌وگ‌الد
ستیوارت (Duglad Stewart) سی‌ به‌ستنه‌وه‌ی تری زیاد کرد:
هه‌و و نه‌جمام (Cause and Effect)، ئامانج و نه‌جمام (کو‌تایی)
(Means and End)، پ‌شمه‌رج و ده‌رئه‌نجمام (Premises and
Conclusion)، به‌لام بنه‌ماکانی (ل‌یکچوون، نزیکی، دووری،
جیاوازی (پ‌چه‌وانه) (التباین)) زورترین جه‌ختیان له‌سه‌ر

کراوه‌ته‌وه. دو‌تر تا سه‌ده‌ی (۱۹) چه‌ندین جو‌ری تر زیاد
کران (Encyclopaedia Britannica, 1911, 784-786). که‌واته
کاتیک گو‌یمان له‌ وشه‌یه‌که‌ ده‌بیته، هه‌ر چی له‌ یادگه‌ له
باری ئه‌و وشه‌یه‌وه‌ هه‌یه‌ ده‌که‌ویته‌ کار: وه‌ک به‌ستنه‌وه‌ی
دوو رووداو، به‌ستنه‌وه‌ی دوو وشه‌ له‌ پرووی ف‌رمه‌وه، له‌ پرووی
تایبه‌تمه‌ندییه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ پرووی پ‌ول و کات و سه‌رده‌م و
ره‌نگه‌وه.

به‌ستانه‌وه‌ی زانیاری له‌ نیوان قسه‌که‌ر و وه‌لامده‌ر،
پ‌رسه‌یه‌که‌ وه‌لامده‌ر دوای تیگه‌یشتن و ل‌یکدانه‌وه‌ی گوتنی
قسه‌که‌ر ده‌ست ده‌کات به‌ بی‌رکردنه‌وه، له‌سه‌ر شیوه‌ی
بیروکه‌یه‌کی په‌یوه‌ست به‌ بیروکه‌ی قسه‌که‌ر بی‌ر ده‌کاته‌وه،
بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش ویناکردنی بیروکه‌کانی قسه‌که‌ر به‌کار
ده‌ه‌یت و ده‌یه‌ستنه‌وه‌ به‌ وشه‌یه‌که‌ یان زانیارییه‌کی
یادگه‌یی. له‌ بابته‌کانی داها‌توودا جو‌ره‌کانی ته‌کنیکی
به‌ستنه‌وه‌ ده‌خه‌ینه‌ پروو.

۷-۲. ته‌کنیکی به‌ستنه‌وه‌ی هه‌کار و نه‌جمام

ته‌کنیکی به‌ستنه‌وه‌ی هه‌کاره‌ بو‌ نه‌جمام‌کی قسه‌که‌ر.
قسه‌که‌ر نه‌جمام‌یک ده‌خاته‌ پروو بو‌ مه‌به‌ستی توانج،
شکانه‌وه، گ‌الته‌پ‌یکردن... هتد، وه‌لامده‌ر ئه‌م نه‌جمامه‌ی
قسه‌که‌ر به‌ هه‌کار‌یکه‌وه‌ ده‌به‌ستنه‌وه، به‌لام نه‌ک
هه‌کاری راسته‌قینه، به‌لکوو هه‌کار‌یک که‌ وه‌لامده‌ر خ‌وی
مه‌به‌ستنه‌ی. له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌کاره‌که‌ ده‌خاته‌وه
ئه‌ستوی قسه‌که‌ر. ئه‌و هه‌کاره‌ی که‌ وه‌لامده‌ر ده‌ید‌ور‌یتنه‌وه؛
ئه‌نجمام‌که‌ی له‌ ناو گوتنی قسه‌که‌ره، واته‌ ده‌یه‌ستنه‌وه
به‌ گوتنی قسه‌که‌ره‌وه. زوربه‌ی جار هه‌کاره‌ نو‌یه‌که‌ بو‌
شیواندن و ناش‌رینکردنی که‌سه‌که‌ یان بابته‌که‌یه، چونکه
بو‌ مه‌به‌ستی کاردانه‌وه‌ و توانجه. ده‌توانین ئه‌م ته‌کنیکه
له‌ وه‌لامی کاریگه‌ر ناو بن‌ین "گو‌رینی هه‌کار".

هه‌وونه (۲۰)

ئه‌ستیره‌یه‌کی ئینگلیزی به‌ نووسه‌ری فه‌ره‌نسی
ه‌زی جانسونی گوت: فه‌ره‌نسا زور ب‌زارکه‌ر و
پ‌سه، من ناتوانم له‌ پار‌یس نینوکه‌کانم به
پ‌کی ر‌ابگرم.
نووسه‌ره‌که‌ وه‌لامی داوه‌ و گوتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
زور له‌گه‌ل خ‌وت قسه‌ ده‌که‌یت.

ئایه ته که: "پاشاکان هەر کاتی چوونه شاریکه وه خراپ و ویرانی ده کهن، ده سه لاتداره کانی ئه و شاره ریسوا و سه رشوڤر ده کهن (واته که سانی پایه بهرز؛ نزم ده که نه وه) (النمل: ۳۴) (مه لا صالح، ۲۰۰۷، ۳۷۹). هەر به و جوڤه ده کهن (ئه وه کاری ئه وانه). ئه گهر وه لامدهر راسته وخۆ به پاشاکه ی گوته، ئه وه ره وشتی ئیوه یه که له پله به رزه کان نزم ده که نه وه، ئه وا وه لامه که کاریگهر نه ده بوو، به لام هینانه وه ی ئه م ئایه ته به به لگه وه بو پاشاکه ی ده سه ملیت و وه لامه که کاریگهر تر ده بیته.

په ندی کۆمه لگا

په نده کانی کۆمه لگا وه ک وه لام، به پی جوری هه لویسته که ی قسه کهر به کار ده هیتیت.

هونوه (۲۲)

که سیک گوتی: ناتوانی وه لامم بدهیت.

که سیک وه لامی داوه و گوتی: موشک گرانه و

ئامانج یینرخ.

۲-۷-۳. ته کنیکی به ستنه وه ی لیکچوواندن

وه لامدهر هه ول ده دات وشه یه کی قسه کهر وه برگریت که مه به ستیه تی بو دارشتنی بیروکه ی وه لامه که ی. ئه م وشه یه له یادگه یدا ده به ستیه وه به وشه یه ک که له سیفاتیک له یه ک ده چن. له ره وانیه ییدا به کاره یانی زوره بو مه به سستی روونکردنه وه و جوانکاری. لیکچوواندن بو روونکردنه وه ی سیفته تی شتیکه، له سه ر بنه مای به راورده، شتیک به شتیکی تر به راورد ده کات. بو ئه وه ی سیفته تی شتی یه که م به ناشکرا و به روونی پیشان بدات. سوودی ئه وه یه شتیک لای تو هیه، ئه و شته لای تو ناشکرا نییه و نایزانیته، که که سه که قسه ت له گه ل ده کات ئه و شته به شتیک ده چووینیت، ئه وه یان به لای تووه ناسراوه و ده یزانیته (عه لائه دین سه جادی، ۱۹۷۸: ۴۴). لیکچوواندن به شیوازیکی کورت و جه ختکردنه وه و روونکردنه وه یه، به مه ش کاریگه ری زیاتر ده بیته، چونکه میشکی مروف و راهاتووه ئه گهر روونکردنه وه یه کی به هیز و کاریگه ری بده یته، ئه وا سه رنجی زیاتر راده کیشیت و کاریگه ری له سه ر ده روونی زیاتر ده بیته. له بهر ئه وه ی وه لامدانه وه زوربه ی جار بو کاردانه وه ی توانجی قسه که ره، وه لامدهر

ئه ستیره ئینگلیزییه که گله یی له فه ره نسا ده کات که ولاتی فه ره نسا خزمه تگوزاری نییه، ئارگومینتیکیش ده هینیتته وه که نینوکه کانی ناتوانیت به پای رابگریته. مه به سستی ئه وه یه ولاته که بشکینیتته وه، هۆکاری راسته قینه ی ئه نجامه که که پیسییه؛ نه بوونی خزمه تگوزارییه. له بریی ئه و هۆکاره، وه لامدهر هۆکاریکی تر به و ئه نجامه ده به ستیتته وه. هۆکاری پیسییه که ده خاته وه ئه ستۆی نووسه ره ئینگلیزییه که که زور له گه ل خۆی قسه ده کات به شیوازیکی ناراسته وخۆ ده پراره، واته هۆکاره که ی ئه وه یه که له کاتی قسه کردن نینوکه کانت ده خه یه ده مت و نینوکه کانت هه لده وه ری، بویه له ئه نجامدا ولاتی فه ره نسا پیس ده بیته.

۲-۷-۲. ته کنیکی به ستنه وه ی ئایه ت و په ند و فه رمووده

ژماره یه کی زوری وه لامه کاریگه ره کان به لگه ی ده که کانی قورئان و په ند و فه رمووده ی پیغه مبه ران وه ک به لگه یه کی شایه تیدان له وه لامه کان ده به ستنه وه به گوته قسه کهر. ئه م ئارگومینته هه م کاریگه ره و هه م ئه ستمه پووچه ل بکریتته وه یان ره ت بکریتته وه، چونکه هۆکاره بو توقاندنی قسه کهر و روونکردنه وه یه که بو سه لماندن، به هۆی شاهیدی قورئان و فه رمووده و په ندی باوبا پیران و کولتووری کۆمه لگایه، به مه ش قسه کهر زیاتر باوه ر ده هیتیت و خۆبه ده ستته وه ده دات.

هونوه (۲۱)

پاشایه ک به شاعیریکی گوت: "وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ".

شاعیره که ش گوتی: "قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَظَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ".

ئه و ئایه ته ی که قسه کهر هیناویه ته وه، واته: "شاعیره کان ته نه ا گو مړانه کان شوینیان ده که ون" (الشعراء: ۲۲۴) (مه لا صالح، ۲۰۰۷، ۳۷۶). پاشاکه توانج له شاعیره که ده دات و له پله ی شاعیران که م ده کاته وه. وه لامدهر (شاعیره که) به هۆی شاره زایی له قورئان، ئایه تیکی هه لباژاردوو که باسی پاشاکان ده کات و به هه مان شیوه ی پاشاکه به به لگه ی ئایه ت پله ی پاشاکان نزم ده کاته وه. واتای

هونه ری لیکچوواندن زیاتر بۆ مه بهستی نزمکردنه وهی سیفه ته که، توانج، شکانه وه، سه زه نشتیگردن... هتد؛ به کار ده هیئت.

غوونه (۲۳)

پاشایه ک خه ونلیکده ره وه یه کی بانگ کرد و گوڤ:

له خه ونم سئ مشکم بینی، یه کیان قه له وه،
ئه وهی تر لاواز، ئه وهی تر گوڤر.

خه ونلیکده ره وه که گوڤ: مشکه قه له وه که
سه رۆکوه زیرانه، مشکه لاوازه که گه ل و میله تی
تویه. مشکه کوڤره که ش تویهت.

لیره دا لیکچوواندنه کان وه ک ئارگومینت به کار هاتووه. خه ونلیکده ره وه که سه رۆکوه زیران به مشکی قه له وه ده چووینیت، له سیفه تی زۆرخواردن و قه له وهی. به شیوه یه کی ناراسته وه خۆ به وه زیری گوت: مال و پاره ی میله ت ده به یه ت. مشکی لاواز به میله ت ده چووینیت، له سیفه تی هه ژاری و برسیه تی و لاوازی له یه ک ده چن. به شیوه یه کی ناراسته وه خۆ ده یه ویت په یامی نه بوونی خزمه تکردن و خراپی باری ئابووری میله ت بخاته نه ستۆی پاشا. مشکه کوڤره که به پاشا ده چووینیت. له سیفه تی نه بینندا له یه ک ده چن. به شیوه یه کی ناراسته خۆ په یامی "نه بینن" به واتای ئاگادارنه بوون له دزینی وه زیر و برسیه تی میله ت ده گه یه تیت به پاشا.

ئه نجام:

۱. شیوازی به هیزی زمانی و به کارهینانی ته کنیکه به هیزه کان و ئارگومینته کان، وا ده کات روومه ندی بپاریزت و دوور بکه ویته وه له زمانی زبر. ده سه لات و به هیزی وه لآمده ر پیشان ده دن. وا ده کات به رانه بر باوه ر بهینیت و تووشی سه رسورمانی ده کات، بویه زۆربه ی جار خۆ به ده سه ته وه ده دات و بیده نگ ده بیت. وا ده کات که سی به رانه بر جاریکی تر هیرشه زمانی یان پرسپاری نابه جئ نه کاته وه.

۲. بۆ فیربوونی وه لآمی خیرا و کاریگه ر؛ شتیک نییه که بۆماوه بی بیت. وه لآمده ر بۆ ئه وهی بیر بکاته وه بۆ دارشتنی وه لآمی، پیوستی به ته کنیک و زانیاری و سه رنجدان و راهیتان و ئاره زووی بۆ بابه ته که و

ده ور به ریکی زمانی ده وه له مه ند ده بیت. ۳. ته کنیکی هه لهینجانی وه لآم له گوڤنی قسه که ر و ته کنیکی پرسپار؛ له هه موو جوړه کانی تر کاریگه رتره، چونکه قسه که ر په شیمان ده بیته وه له وهی که به گوڤنه که ی خۆی؛ خۆی خسته وه ته ئه وه دۆخه وه.

۴. ده ربیرینی ناراسته وه خۆ و مه به ستداری زۆر به زه قی له وه لآمه کاندایه کار دیت، چونکه ئه قه ل ده دوینیت، به مه ش پراگماتیک کاریگه ریی زۆری له سه ر بیده نگکردنی به رانه بر (هیرشه ره زمانیه که) هه یه، به تاییه تی ئارگومینته ناراسته وه خۆکان بۆ دارشتنی کاریگه ری.

۵. گرنگترین پلان بۆ دارشتنی وه لآمیکی کاریگه ر ئه وه یه که له سه ر چۆنیه تی به ستنه وهی بیره کان و به ستنه وهی وشه و رووداوه کان و لیکچوووه کان به یه کتری راهیتان بکه یه ت، بۆ ئه وهی بتوانیت به زانیاریه کانی یادگه په یوه ست به گوڤنه که ی قسه که ر به ستیه ته وه.

لیستی سه رچاوه کان

سه رچاوه کان به زمانی کوردی:

۱. دزهیی، عه بدلولواحید موشیر (۲۰۱۵)، پراگماتیک و په وانبیزی، ناوه ندی ئاویر بۆ چاپ و بلاکردنه وه، هه ولیر.
 ۲. (۲۰۰۹)، کایگه ریی ده روونی له بواری راگه یاندندا، ده زگای چاپ و بلاکردنه وهی ئاراس، چاپی یه که م، هه ولیر.
 ۳. سه جادی، عه لائه دین (۱۹۷۸)، خۆشخوانی (گوزاره کاری، رۆنانکاری، جوانکاری)، چاپخانه ی مه عاریف، به غدا.
 ۴. فه تاح، محمه د مه عرووف (۲۰۱۰)، لیکۆلینه وه زمانه وانیه کان، کۆکردنه وه و ئاماده کردنه وهی: شیروان حسین خۆشناو و شیروان میرزا قادر، چاپخانه ی رۆژه لات، هه ولیر.
 ۵. مسته فا، محسین ئه حمه د (۲۰۱۳)، به هاری په وانبیزی (واتاناسی، روونبیزی، جوانکاری)، "منتدی أقرأ الثقافی".
 ۶. مه لا سألح، مه لا محمه د (۲۰۰۷)، پوخته ی ته فسیری قورئان، چاپی دووه م، نه شری ئیحسان، ته هرا.
- سه رچاوه کان به زمانی عه ره بی:
۱. أعراب، حبیب (أ). (۲۰۰۱)، أعراب الحجاج و الأستدلال الحجاجی (عناصر أستقصاء نظری)، مجلة عالم الفكر الکویت، عدد (۱)، ۳۰ یولیو، کویت. مأخوذة من:

للتعليم و الثقافة، القاهرة - مصر.

١٥- مصباح، عامر (٢٠٠٥)، الإقناع الاجتماعي: خلفيته النظرية وألياته العملية، الطبعة الثانية، ديوان المطبوعات الجامعية، الجزائر.

سه چاوه ئینگلیزیه كان:

1. Abrams, M. H., Harpham, Geoffrey Galt (2009), A Glossary Of Literary Terms, Ninth Edition, Wadsworth Cengage Learning, USA.
2. Chomsky, Noam (1985) Aspects of the theory of Syntax, Fourteenth Printing, The M.I.T. Press, United States of America.
3. Encyclopaedia Britannica (1911), Association of Ideas volume 2. Eleventh Edition. Vol 11) 2 thed). Cambridge University Press. PP.786-784.
https://en.wikisource.org/wiki/1911_Encyclop%C3%A6dia_Britannica/Association_of_Ideas
4. Fowler, H. w. (1926), A dictionary of Modern English Usage The Clarendon, Press Oxford.
5. Hamblin, C.L. (1970), Fallacies, First published, Great Britain by Richard Clay (The chancer press) Lid Bbungay, Suffolk.
6. Leech, Geoffrey N. (1983), Principles of Pragmatics, Longman, London and New York.

Dictionnaire de la Langue Francaise (1989) Legrand Robert
٥٣٥: T.I Paris. p

٢. الحو، محمد (م. ٢٠١٨)، بين حسن الجواب والرد المسكت، الطبعة الأولى، دار حرف، نصر.
٣. السعران، محمود (د. ١٩٩٢) علم اللغة مقدمة للقارئ العربي، الطبعة الثانية، دار النهضة العربية، القاهرة - مصر.
٤. الزركشي، بدر الدين محمد بن عبدالله (١٩٨٤)، البرهان في علوم القرآن، الطبعة الثالثة، دار التراث، القاهرة - مصر.
٥. جيلاني، نجيب عبد الفتاح (٢٠٢١)، قصف الجبهات في الردود المسكتات، الطبعة الأولى، دار الوؤة، المنصورة - مصر.
٦. زحاف، يوسف بن (د. ٢٠١٩)، المغالطات الحجاجية وأهميتها التواصلية، مجلة جيل الدراسات الأدبية والفكرية، العدد ٤٩، لبنان. مأخوذة من: حافظ إسماعيلي علوي، و محمد أسيداه، (٢٠١٠)، اللسانيات والحجاج، الحجاج المغالط، نحو مقارنة لسانية وظيفية، ضمن كتاب الحجاج مفهومه ومجالاته، جزء الثالث، عالم الكتب الحديث، الأردن، ص ٢٧٢.
٧. صحراوي، مسعود (د. ٢٠٠٥)، التداولية عند علماء العرب، دراسة تداولية لظاهرة (الأفعال الكلامية) في التراث اللساني العربي، دار الطليعة للطباعة والنشر، الطبعة الأولى، بيروت.
٨. عمر، أحمد مختار (د. ١٩٩٨)، علم الدلالة، الطبعة الخامسة، عالم الكتب، القاهرة - مصر.
٩. عطيات، أحمد محمد (٢٠١٢)، سرعة البديهة سلاح الأذكاء، دار أمواج، الطبعة الأولى، الأردن - عمان.
- فاعور، منيرة (أ.د. ٢٠١٤)، الأجوبة المسكتة (فن الإقناع والإمتاع)، الطبعة الأولى، الأتحاد الكتاب العرب، دمشق - سوريا.
١٠. علافة، خديجة (٢٠١٢)، أليات الاستدلال الحجاجي في مناهج البلغاء و سراج الأدباء لحازم القرطاجني، مجلة المخبر أبحاث في اللغة والأدب الجزائري - جامعة محمد خضير بسكرة، الجزائر، العدد الثامن.
١١. عتيق، عبد العزيز (٢٠٠٢)، علم البديع، دار النهضة العربية، بيروت - لبنان.
٢١. علوي، كريم عبيد (٢٠٢٠)، الأجوبة المسكتة دراسة في ضوء اللسانيات التداولية، مجلة كلية التربية للبنات - جامعة بغداد، أذار، عدد ٣١.
١٣. قاسم، محمد عبدالله (د. ٢٠١٧)، ذكاء البيان في الأجوبة المسكتة في التراث العربي، مجلة الدراسات و البحوث، العدد ٨٤٨.
١٤. كاتمان، دانيال (٢٠١٥)، التفكير السريع والبطيء، ترجمة: شيماء طه الريدي، محمد سعد طنطاوي، الطبعة الأولى، مؤسسة هنداوي

الملخص

تتناول هذه البحث التقنيات التي تمكننا من التصرف بفعالية في المواقف المختلفة. الاستجابة الفعالة: هي استجابة سريعة وقصيرة وفعالة وحاسمة، وغالبا ما يتم إسكاتها. إذ يحاول المجيب استخدام أدوات لغوية قوية، مثل التقنيات، التي تحمل العديد من الحجج القوية. وهي دحض الحقيقة وبيانها وإضعاف كلام المتكلم. هذا، وتكمن أهمية هذا البحث في تعريف جميع الفئات بتصميم التقنيات، حتى يكونوا قادرين على إنتاج استجابة فعالة. يتألف هذا البحث من محورين، يتناول المحور الأول: التعريف بالاستجابات الفعالة، و خصائصها، والقدرة التداولية وأهمية الحجج الفعالة. أما المحور الثاني فيتناول تقنيات: الحجة الخادعة، تقنية أسلوب الحكيم، تقنية السؤال، الانزياح عن الإجابة، أنواع الارتباط، استنتاج كلام المتكلم، المفارقة، وأخيرا توصلنا إلى نتيجة مفادها أنه باستخدام تقنيات اللغة القوية، سينبهر المستمع ويصمت.

الكلمات الدالة: فعال، أسلوب، التقنية اللغوية، الأستجابة، الحجة.

Abstract

This research discusses techniques that enable us to react effectively in different situations. effective response: a quick, short, effective and decisive response, often silenced. The respondent tries to use powerful linguistic tools, such as techniques, which carry many strong arguments. It is to refute and explain a fact and weaken the speaker's speech. The importance of this research is to introduce all classes to the design of techniques, so that they are able to produce an effective response.

This research consists of two parts. The first part deals with the introduction of effective responses, characteristics, pragmatic ability and the importance of arguments for effectiveness. second Part Techniques: Deceptive argument, wise technique, question technique, deviation from answer, types of connection, speaker's speech provocation, irony, Finally, we came to the conclusion that by using strong language techniques, the other person will be impressed and silent.

Keywords: Effective, style, Linguistic technique, Response, Argument,